

II. Landbrug og fiskeri

Svinekød.

I den under pkt. B, f) omhandlede rådsforordning nr. 2108/70 er der fastsat regler om klassificeringen af de svin, der slagtes i fællesmarkedet. En fælles klassificering er nødvendig af hensyn til gennemførelsen af Fællesskabets regler om markedsinterventioner for svinekød. Klassificeringen gør det muligt at følge prisudviklingen inden for fællesmarkedet på grundlag af sammenlignelige noteringer og til lige at bestemme med ensartet gyldighed for alle medlemslande, for hvilken kvalitetsklasse og vægtklasse eventuelle støttekøb til den fastsatte pris skal gælde. I det hidtidige Fællesskab var det ikke nødvendigt at tage svin under 60 kg slagtet vægt i betragtning. Da imidlertid langt størsteparten af slagtingerne i Danmark falder inden for vægtgrænserne 57-63 kg, er en teknisk tilpasning af reglerne, der gør det muligt at inddrage svin ned til 50 kg i klassificeringssystemet, blevet påkrævet.

Fællesskabets interventionspris for svinekød fastsættes for svin, der er tungere end de svin, der er karakteristiske for den danske produktion. Fra dansk side har man under forhandlingerne fået præciseret, at Fællesskabets regler gør det muligt at støtteopkøbe andre kvaliteter end standardkvaliteten, og at opkøbsprisen for sådanne andre kvaliteter kan fastsættes på et niveau, der afviger fra det, der gælder for standardkvaliteten. Dette svarer til praksis i Fællesskabet, hvor opkøbsprisen for andre kvaliteter end standardkvaliteten er blevet fastsat på niveauer, der afspejler de kommercielle priser i en forudgående periode.

Et tilsvarende problem har været rejst under forhandlingerne med hensyn til importbeskyttelsen over for tredielande. Kommissionen har imidlertid understreget, og Fællesskabets delegation har erklæret sig enig i, at de nugældende regler gør det muligt at tage hensyn til den højere værdi af baconsvin i forhold til andre svin, idet tilbudsprisen for sådanne svin bør være noget højere end sluseprisen for at kunne sammenlignes med denne pris.

Oksekød.

Fællesskabets importafgifter over for tredielande for kvæg samt okse- og kalvekød fastsættes efter de nugældende regler på grundlag af noteringerne i Danmark, Storbritannien og Østrig som udtryk for prisen i repræsentative

tredielande. Ved indtræden i Fællesskabet af Danmark og Storbritannien vil dette grundlag for afgiftsfastsættelsen blive uanvendeligt. Den under pkt. B, j) omhandlede tilpasning af rådsforordning nr. 805/68 har derfor til formål at etablere et nyt beregningsgrundlag. Da noteringer i andre tredielande ikke kan anvendes, er det hensigten at gå over til at anvende de faktiske tilbudspriser franko Fællesskabets grænse, svarende i det væsentlige til de ordninger, der gælder for f. eks. mejeriprodukter og korn.

Sukker.

Det er under udvidelsesforhandlingerne aftalt, at Danmark vil kunne opnå EF-garanti pris for en produktionskvote for sukker på 290.000 tons. Dette svarer nogenlunde til den nuværende sukkerproduktion, men er højere end den sukkermængde, for hvilken statens prisgaranti gælder også sukkerordningen. Mindsteprisen for sukkerroer under EF-ordningen er iøvrigt omtrent den samme som den danske producentpris for sukkerroer.

Fiskeri.

Under markedsordningen for fisk er der åbnet adgang for producentorganisationer til at opnå refusion for udgifter ved tilbagetrækning fra omsætningen af fisk, der ikke kan opnå en såkaldt tilbagekøbspris, som fastsættes for hver fiskeart på et niveau mellem 60-90 pct. af orienteringsprisen. Det er under forhandlingerne fra norsk og britisk side blevet påpeget, at transportomkostningerne fra landingsområder, der ligger meget fjernt fra Fællesskabets forbrugscentre, er så høje, at man ved at anvende samme tilbagekøbspriser for disse områder som for det øvrige Fællesskab risikerede enten at afskære dem fra at anvende tilbagetrækningsordningen eller at fremkalde situationer, hvor en meget væsentlig del af produktionen måtte trækkes tilbage i stedet for at sælges i medlemslandenes forbrugscentre. Den tekniske tilpasning til art. 10, stk. 4, i rådsforordning nr. 2142/70 gør det muligt at fastsætte særlige tilbagetrækningspriser for disse områder.

Da der for Færøernes og Grønlands vedkommende søges egnede løsninger på disse områders særlige problemer bl. a. med hensyn til prisordningerne - jfr. protokollerne 2 og 4 - får adgangen til gennemførelse af særlige tilbagetrækningspriser for visse fjerntliggende områder næppe speciel dansk interesse.